

sejvent i saa Henseende. Noar man lægger Vægt paa Examen og paa dennes Offentlighed — og deri søger man dog vist en Garanti —, kan jeg ikke see, hvorledes man kan lægge saa megen Vægt paa en Prøve, der er bestaaet i Henhold til Bekjendtgjørelsen af 7de Marts 1865, ifølge hvilken Folk gaae op til Examen for sukkede Døre, uden at der gives dem nogen egentlig Charakter, medens derimod Andres Examinere bestemmes efter Charaktererne. Det er et utaaeligt Privilegium, hvorved det saaledes er indrømmet visse Embedsmænd, der før have været ansatte i Slesvig, at kunne smutte igjennem uden at underkaste sig den almindelige Examen, men hvad der er mere slaaende, er den Vægt, som paa den ene Side er lagt paa Examenscharakteren, saavel ved den theoretiske som ved den praktiske Prøve, og paa den anden Side paa den praktiske Uddannelse. Der lægges saa megen Vægt derpaa, at en Mand før at blive Underretsadvocat skal have været 3 Aar Fuldmægtig og derigjennem have opnaaet praktisk Færdighed, men det er da forunderligt at see, at den praktiske Færdighed, man saaledes fordrer, for at en Mand kan naae den høie Værdighed at blive Underretssagsfører, kan opnaaes ved, at han i 3 Aar har været paa et Amtscontoir. Jeg gad dog vidst, hvilken praktisk Erfaring med Hensyn til at blive dygtig Sagsfører et Menneſte kan opnaae ved at være Fuldmægtig paa et Amtscontoir; man kunde ligesaa godt sige, at han skulde have været Postfuldmægtig. Amtsfuldmægtigen opnaaer nemlig ingen anden praktisk Færdighed i den heromhandlede Retning end den, han kan opnaae ved at gjennemlæse Acter om offentlige Sagers Anlæg, saaledes at en Postfuldmægtig ligesaa godt kan tilegne sig juridisk praktisk Færdighed. At man lægger Vægt paa, at den Vedkommende har været Dommerfuldmægtig, kan jeg endda forstaae, men hellere end at have Bestemmelsen om Amtsfuldmægtige maatte man sige, at Sriverfuldmægtige skulde have Afgang til at blive Underretssagsførere. Jeg kan vel see, hvad der har givet Anledning til den omtalte Bestemmelse, idet den nemlig er en Levning af Fortidens Praxis; men der gjøres der ved et Brud paa det Princip, som skulde gaae igjennem Loven. Jeg troer, man maa sige om

denne, at hele det deri opstillede Massineri og dens Systematisering efter Examenscharakter er altfor stærkt gjennemført, og derfor erklærer jeg ogsaa, at jeg maa billige alle Endringsforslag, der gaae ud paa en Forandring deri, men saadanne Forslags Vedtagelse vil naturligvis føre til det Resultat, jeg før paapegede, nemlig at man dog ikke faaer Loven ud i denne Session. Vil man derimod opnaae dette, maa man tage den, omtrent som den er; men der til kan jeg ikke give min Stemme, idet jeg holder paa, at Sagen hellere maa stilles i Beroenten derved, at man lader den gaae i et Udvalg, eller derved, at man sender den tilbage til Landstinget, hvor man saa nok skal sørge for dens videre Befordring.

Alberti: Det er unægtelig et nærliggende Spørgsmaal, som blev fremdraget af den ærede første Taler idag, om dette Lovudkastis Fremme nu er tids sparende. Dette Spørgsmaal forekommer mig at have Grunde imod sig. Den ærede Justitsminister har fremsat sit Forslag, længe før der var Tale om at nedsætte en Commission angaaende Retspleiens Omordning, og det Forslag, som her foreligger, er vedtaget i Landstinget, ligeledes længe før man troede, at Ministeren vilde nedsætte en saadan Commission. Da denne Sag var under Behandling i Landstinget, blev der hentydet til det Gavnlige i at lade Spørgsmaalet om Sagsførerstillingen beroe, indtil Retspleien omorganiseredes, men da undlod den ærede Minister at forjætte, at han vilde nedsætte en Commission, og at denne Commission skulde have den Opgave ogsaa at bearbejde den civile Retspleie. Nu, efterat denne Commission er sammensat, forekommer det mig, at Spørgsmaalet om, hvorledes den ene Potens af Retspleiens Udøvelse skal stilles, naturligt hører derhen. Jeg kan slaae mig tiltaals i den Henseende ved at henvise til to af de ærede Medlemmer her i Thinget, som af den høitærede Minister ere blevne sendte ind i Commissionen; de have idag udtalt sig for, at under de foreliggende Forhold var Lovudkastet ubetimeligt. En anden anseet Mand, som den ærede Minister har sat ind i den samme Commission, og som er udenfor Thinget, har med